

LẶNG LẼ

nước mắt ứa, ngày vàng không đứng lại
ngọn đèn kia còn leo lét bên đời
câu thơ cũ một đôi lần ngâm khế
ai có nghe lặng lẽ bóng chiều rơi

cây vớ lá một đời nơi sắn dã
trăng bên song áo xống chẳng nên trò
thôi đừng nhớ đừng tưởng chi thiên hạ
một giây này hạnh phúc của trời cho

h u y n h m i n h l ệ